

van publiekrechtelijke organisaties die op nationaal-socialistische grondslag stonden, voorbeeldig te bevorderen.¹

Wat de Dierenartsenkamer betreft: het algemeen bestuur van de Maatschappij voor Diergeneeskunde had medewerking aan de oprichting geweigerd. Twee hoofdamtbenaren die in kringen van dierenartsen goed bekend waren, werden respectievelijk president en plaatsvervangend president van de Kamer: dr. B. C. J. te Hennepe, directeur van de Vee-artsenij-kundige Dienst en hoofdinspecteur van de volksgezondheid, en dr. C. J. de Gier, directeur van de Rijksseruminrichting; de laatste was lid van de NSB, te Hennepe niet – deze was wèl lid geweest van Arnold Meyers Nationaal Front. Dagelijks bestuurder van de Kamer werd een fanatieke nationaal-socialist, de dierenarts G. A. M. de Monyé; hij dreef door dat alle dieren-artsen (in totaal ruim zevenhonderdzestig) in de zomer van '42 een aan-meldingsformulier ontvingen waarin zij o.m. moesten opgeven van welk 'ras' zij waren en of zij lid waren van de NSB. Een groot deel van de dieren-artsen zond toen een rekest aan Hirschfeld (de Vee-artsenijkundige Dienst ressorteerde onder Landbouw) met verzoek, de beschikking waarbij het invullen van de verklaringen verplicht gesteld was, nietig te verklaren. Dit rekest had geen effect. Het slot van het lied was dat de dierenartsen op zeven-en-dertig na de verklaringen inzonden en toen zij vervolgens een contributie-aanslag kregen, werd deze door ongeveer de helft op tijd, door anderen met vertraging betaald – er waren honderdtwintig weigeraars.

Hetzelfde verschijnsel deed zich bij de tandartsen voor. Er waren er in het land bijna vijftienhonderd. Slechts enkele tientallen weigerden, met de Tandartsenkamer iets te maken te hebben, de contributie over '42, f 36, werd zelfs door dertienhonderdvijftig tandartsen vóór 1 januari '43 betaald. Ook

¹Wij vermelden in dit verband dat pogingen van de bezetter om een Notarissen-, resp. Advocatenkamer op te richten, niet van de grond kwamen. In mei '42 werd een op verzoek van Schrieke bij de Broederschap van Notarissen ingediend voorstel om de oprichting van een Notarissenkamer in voorbereiding te nemen, in een algemene ledenvergadering van de Broederschap met 372 tegen 9 stemmen (plus één stem blanco) verworpen waarna men omtrent de Kamer niets meer hoorde. De Advocatenkamer liep stuk op de omstandigheid dat voor de functie van President 'onder de NSB-advocaten niemand . . . representabel genoeg geacht werd, hetgeen nog enigszins pleit voor het juiste inzicht van de vijand betreffende het bedenkelijk gehalte van die lieden.' (L. H. K. C. van Asch van Wijck in *O en V*, dl. I, p. 513). De Dekens van de Orden van Advocaten hadden onderling afgesproken, geen enkele functie in de nieuwe organisatie te zullen aanvaarden.

Notarissen en advocaten hebben het aan het verzet der artsen te danken gehad dat zij na de lente van '42 op organisatorisch gebied met rust gelaten werden.